

Contra la guerra impopular

De la manifestació d'abans d'ahir

La brutalitat de la força pública

Nostres llegidors coneixen l'importància dels successos que's promogueren abans d'ahir a la sortida del miting de la Casa del Poble, per la ressenya que'n varem publicar en nostra anterior edició.

D'ella es desprén, així com de lo que han dit altres diaris, la manera brutal com obrà la força pública que, per a dissoldre un grup d'un centenar de manifestants, tots ells gent jove, empleà mètodes de ferocitat fins a l'extrem d'atropellar a pacífics ciutadans que res tenien que veure amb els del grup i que a la via pública s'entregaven a l'alegria de la revella de Sant Joan. I en la seva ceguesa no's detenen davant de ningú, ni respectant res: lo mateix carregaven contra un manifestant que contra un pacífic desconegut, que contra un periodista que, en compliment del seu deure, acudia al lloc dels successos.

Tots els testimonis presencials ho afirmen i és hora de repetir-ho ben alt que's primers trets sortiren de la policia. Hi ha fins qui afirma que aquesta fou la causa dels que sortiren del miting de des del vial de la casa del carrer d'Aragó. Aquell exèrcit de civils i policia, comandats per en Retana i per en Tressols, calgué damunt dels veïns i transgressors d'aquells carrers de l'esquerra de l'Aixample, com si tractés d'una columna de forces regulars marroquines, amb l'esperit sadollat de venjança i amb l'arma esmolada per a caure damunt d'indefensos.

Tot just sortien els concorrents al miting del local en el qual aquest se celebrà, la policia arremeté contra ells sobre en mà, no tenint en compte que a tanta sortida d'un acte públic, l'agombolament de gent és inevitable.

I ja aleshores el dutadà Antoni Barle, de Gràcia, que acompanyava a diverses senyores, rebé l'escorcoll d'un guard de seguretat que li produí d'un cop de sabre, una lesió al costat dret de la cara.

I encara no vusen els policies que una secció de civils montats s'acostà a galop dels cavalls, no s'encomana ni a Déu ni al diable i les empenen a trets contra un grup de cent xicots que enfilà el carrer de Casanova avall.

Des d'aleshores, allí ja no són carrers d'una ciutat culta, en la qual deu l'autoritat tenir tant respecte al ciutadà com aquest a ella, sinó que és camp lliure d'un país en conquesta, on les crueltats se practiquen crudelment, inhumanament.

La policia i els civils carreguen amb brutalitat contra tots i tothom; no respecten a dones, ni a vells, ni a pacífics, ni als que s'han proposat, seguint una bella costum, passar la nit de l'Amor al costat dels seus i en la més franca alegria. Els grups de veïns que a l'entorn de les fogueres s'havien format als carrers de Montaner, Casanova, Villarroel, Consell de Cent, Diputació i tants altres cap al costat d'Hostafrancs, s'han de dissoldre davant aquella invasió de barbes que's cau damunt a mà armada.

El tioroig és enorme. Més de 200 trets se creuen entre la força pública i aquells qui davant la brutalitat de l'escomesa i del perdut respecte a tota llei de ciutadania començen per la força pública, tenen valor per a tornar-s'hi.

I és aleshores quan un piquet de la guarda de seguretat en el carrer d'Aribau, junt a la Granvia, es coloca a lo llarg del carrer, disparant contra'ls transgressors sense previ avís, enmig en Camacho amb una ferida de bala a l'ingle.

Ja generalitzada la lluita entorn d'Antoni Moré, amb ferides contuses en diverses parts del cos. Aquest i l'anterior, després d'australit a la Casa de socorsos del carrer de

Sepúlveda, han d'esser traslladats, per sa gravetat a l'Hospital Clínic.

Al carrer de Consell de Cent, entre Aribau i Montaner, la policia montada escometé a un grup de transgressors pacífics, produint conusos a Josep i Telesfor Curriel, els quals acompanyaven a les seves germanes que esgueren a terra, a les potes dels cavalls, sense sentits, no obstant lo qual seguí la policia la seva crueltat. Mes turt les dugues senyores foren auxiliades en una farmacia.

Passa pel carrer de Montaner, al fort del tioroig un tramvia i tement la policia que els passants poguessin a ell, tancà les portes i s'acabà'l tramvia a trets. Els que l'escapaven fingen de tirar-se al sol i el conductor posà el motor al 9, fugint de tanta barbarie.

Pins un guarda de la secció no pogué escapar-se d'un cop de sabre d'un company de seguretat, que li produí una forta contusió al braç dret.

Però lo que fou intolerable a tot ser-ho, sigué l'agressió als periodistes. An aquells que complint son comú acudiren al lloc dels successos, no's valgué la seva condició de tals, i rebéren l'impetu de les forces policiaques. Nostre company Sansguedó, redactor de el Liberal, rebé una descàrrega a crema-roba, travessant-li un projectil l'americana i l'ernilla, estrellant-se en la siveilla del cinturó. De no esser aquesta casualitat, lo que avui no és més que una comuissió l'enguera hauria estat ferida greu.

Miquel Brugués Cuchés, Metges, 16 primer, segona, moço de comerç; se li ocupà un revòlver amb cinc capítols.

Joaquim Aparicio Perales, fumista, Paríament, 17, quart, segona.

Pere Giralt Laparra, treflador, Comte de l'Assalt, 139, segon, primera.

Francisco Petes Castiello, paleta. Vista Alegre, 17, primer; se li ocupà una pistola de dos canons.

Sebastià Busquets Blanch, torner en ferro, Comellas, 36, tercer, primera.

Jacinto Roselló Mateu, cabrer, portava un revòlver amb quatre capítols carregades i dos descàrregues; vira a Barcelona, carrer de Wífred, 88, baixos.

Higin Cantor Cisneros, Pontent, 48, segon.

Evarist Segundo, González Hernández, abanista, Independencia, 344.

Anselm Barbeta Flixes, cerraller, Independencia, 344, quint.

Modest Rius Abella, Santa Caterina, 47.

Joan Oliver Solé, de 14 anys, aprenent d'un colmar, Claris, 20.

Carles Sanz Bel, Crea Obrera, 19, primer, jornaler, se li ocupà una navaja.

Jordi Alés Pastor, torner mecànic, Rosell, 90, primer, primera.

Manel Jorge, jornaler, Cendra, 11, baixos.

Vicens Molina Candi, cerraller, Rull, 1, quert.

Jaume Forgas Artigas, jornaler, Sureda, 18, principal.

Miguel Clement Ruano, paleta, Blanquerna, 5, primer.

Josep Ramos Ramoneda, sabater, Sura, 111, porteria.

Artur Jener Tort, telefonista, Sant Pau, 56, segon.

Alfred Jaqué, empleat, Viladomat, 171, segon.

En protesta de tota aquesta barbarie la diputat a Corts i president del miting don Enllaç Iglesias, remeté a Madrid, el següent telegrama:

«Ministro Gobernación. — Madrid.
Sus subordinados merecen la frase de Ríos Rosas, pues a gente indolosa y pacífica, nochiló y tiroteó, produciendo desgracias, cuya responsabilidad encubrirá el Gobierno, si ampara semejante barbarie. Reina gran indignación contra este proceder que necesita reparación inmediata. Emiliano Iglesias».

Tot lo succeït no pot tolerar-se. El governador que a l'anar-se'n deu un trist record a Barcelona, podria, emmès, dimetir-se, a tots els queles de la policia que intervingueren en la vergonya d'abans d'ahir. No és aquesta la manera com es dissolten manifestacions, barrejant en una imbecilla escorosa a manifestants i gent pacífica, a periodistes i protestants de la guerra, a homes i dones.

A Espanya i a França

No hem llegit encara que s'hagi imposat cap correctiu al que de les tropes indígenes que permeté la ferocitat de tallar el cap a 75 marroquins en les famoses crueltats que ara's fan al Marroc.

Lo que si hem llegit és que a la Cambra francesa el ministre d'Afers estrangers ha declarat que seria separat del servei l'oficial que manava el destacament de forces indígenes que decapità a alguns presoners.

A Espanya la premsa nomenada liberal aplaudeix i omple de diatribes al que de les ferotges kabilenys a sou d'Espanya, per l'heroicitat de tallar 75 caps d'altres tants compatriotes seus. A Espanya aquestes coses fins no's poden comentar, perquè és de suposar que a aquestes semellevances de les tropes indígenes gaudeixen també del fur militar i estan protegits per una llei de Jurisdiccions.

Es que a Espanya el règim se democratitza, segons els nous monàrquics.

Lo que diu el governador

Al senyor Francesc Rodríguez, possessió aliat matex del ciutadà governador de Barcelona, li preguntaren els periodistes que van al Govern civil a fer informació, si tenia alguna nova dels successos desenrotllats abans d'ahir a la sortida de la Casa del Poble.

El nou governador manifesté que lo poc que sabia era que's dos ferits que hi ha a l'Hospital Clínic ho foren per arma blanca.

Respecte als detinguts, no pogué facilitar-ne tampoc cap notícia.

El miting d'ahir matí en el Centre Radical de Gràcia, segons el senyor Francesc Rodríguez, sigué un fracàs, no assistint-hi gaire públic. L'autoritat no tingué d'intervenir-hi per a res.

Un reporter preguntà si era cert que el l'acte eminent hi hauria hagut un tiroteig, per part de la policia, en la persona de un company que premsa. Segons l'autor de la pregunta, el periodista sigué maltractat de paraula. Constatà'l governador que se enteraria del fet; però que de moment feia constar que no trobava just aquest procediment.

Després, i contestant a noves preguntes, digué que no consentiria cap manifestació de protesta contra la guerra. A l'indicar-li si pensava seguir el mateix procediment amb els mitings, contestà que obraria segons les circumstancies.

Opinà'l senyor Francesc Rodríguez que l'escorcoll als transeüants en casos com el d'ahir, està molt posat en raó ja que s'ha de prevenir amb temps lo que pugui ocórrer.

Altro periodista denuncià que un agent de l'autoritat l'havia escorcollat, apuntant-li un revòlver al pit.

Digué el governador que també s'enteraria.

En resum — digué el senyor Francesc Rodríguez — estic disposat a treballar per l'or-

den de Barcelona, apurant tots els mètodes que tingui a mà i també's asseguro — acatà aquest — que ni per la policia ni per qui sigui permetré que s'atropelli a ningú.

Els recrus de cuota

Un soldat publica una carta fetxada a Centa en «El Socialista» de Madrid. En ella hi ha aquest paragraf:

«Para terminar he de comunicarte algo que nos está produciendo sorpresa. A los recrus de cuota de 2.000 pesetas se les licencia. Los de cuota de 1.000 van siendo destinados, unos, para los puestos de escribientes; otros, para los de almacén. Poco a poco se les va desapareciendo de la línea de fuego».

Un episodi

«El Imparcial», aquest diari tant patriòtic, publica un telegrama de Tetuán ont es llegia lo següent:

«Acaban de referirme un suceso que ocurrió ayer, y que ha producido gran sensación. Un soldado del regimiento del Serralito, cuyo nombre no he tenido aún tiempo de averiguar, cogió una fenomenal borrachera y, después de dar muerte a tiros a su caballo, se fue a una casa moruna cercana a nuestro campamento del Rincón y allí mató a un moro anciano y a una niña de dos años e hirió gravemente en el cuello a otro indígena valiéndose de un browning».

Ha declarat que los dueños de la casa lo llevaron a ella encajado, y que una vez allí trataron de atropellarle y él se defendió a tiros.

El moro herido y el furioso soldado han sido enviados a Centa, donde se instruirá la oportuna sumaria».

Del Govern civil

Arribada del nou governador

Abir en l'expres del matí arribà per l'estació de França el nou governador de Barcelona, don Josep Francesc Rodríguez.

A l'estació anaven a rebre'l, el governador sortint, don Joan Sánchez Andú, el president de la Diputació provincial, senyor Prad de Riba, l'arxidiaca eclesiàstic, senyor Mir i Miró, els regidors senyors Marist i alfridilla, els senadors liberals senyors Collado, Roig i Bergadà, Marqués de Mariano i Travé, els comitès del partit liberal i l'alt personal del Govern Civil.

Després de les salutacions propies del cas, el senyor Francesc Rodríguez passà al Govern Civil ont se feren les presentacions.

El nou governador, dirigint-se als companys de premsa, els feu un curt parlament en el qual posà de manifest els desitjos que l'animen de treballar per Barcelona, i per això demanà el concurs de tots els ciutadans, especialment dels periodistes.

Seguidament el senyor Francesc Rodríguez s'encarregà del Govern Civil.

El governador sortint, Sr. Sánchez Andú, mantindrà aquesta nit cap a la capital d'Espanya.

El senyor Francesc Rodríguez anà abir a l'hotel d'obertura del Primer Congrés de Metges de la Llengua Catalana.

Per infracció de la llei del descans domini calen fer-hi 448 denúncies.

Una comissió de metges estigué anit al Govern Civil entregant al governador les conclusions del miting navel que's celebrà a la tarda.

Notes varies

Moltes altres consideracions enclou l'important Memoria del Dr. Clotet, tots ells inspirades en un amor entusiasta a Catalunya i a la ciencia patria.

Per la seva llarga extensió no ens és possible publicar més que aquest petit extracte que únicament dona una lleugera idea de la mateixa. A l'acabar la seva lectura, el públic va premiar el treball del Dr. Clotet, amb una espontània i llarga ovació.

El Primer Congrés de Metges de Llengua Catalana

La Sessió Inaugural

Abir, a la tarda, va inaugurar solemnement les seves tasques el Primer Congrés de Metges de Llengua Catalana. L'acte, que's va celebrar a la Facultat de Medicina, lloc ont se faran totes les sessions, va revestir una gran importància i un innegable èxit. L'edifici de la Facultat presentava l'aspecte de les grans solemnitats acadèmiques; la façada estava adornada amb els demassos de les festes oficials. Individs de la guarda municipal vestida de gala i de la guarda urbana, prestaven servei i feien guarda d'honor a l'escalinata principal de la Facultat; així com en l'anfiteatre durant la sessió.

Bastant abans de l'hora anunciada per a la sessió inaugural, era grossa la concurrència que hi havia; augmentant considerablement a mida que'l temps passava. Enen dos quarts de cinc, quan als acords d'una marxa executada per la Banda Municipal, situada en el pati Central de la Facultat, el comitè organitzador i tots els senyors congressistes es traslladaren del vestibul de l'edifici cap a l'anfiteatre. Aquest, malgrat la seva grandària, quedà desseguida totalment ocupat per una nombrosa i distingidíssima concurrència. Al moment de començar-se la sessió, l'anfiteatre oferia un bell cop de vista, a lo que molt hi contribuïa la presència de molts i distingits senyors.

La presència l'ocupà'l nou governador civil, senyor Francesc Rodríguez, que tenia a la seva dreta al baró de Bonet, rector de l'Universitat, senyor Puig i Cadafalch, rector de la Diputació provincial, el Dr. Fargas, president del Congrés, i el Dr. Guerra i Estapé, subsecretari; a l'esquerra del governador hi prengueren seient el senyor Mir i Miró, per l'Ajuntament, el Dr. Batllés i Bertrán de Lis, degà de la Facultat de Medicina, el doctor Fàbregas, president de l'Academia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya, el Dr. Pujol i Brull, i el doctor Clotet, secretari del Congrés.

El Dr. Fargas obrí la sessió i cedí la paraula al Dr. Clotet que com a secretari llegí una llarga i molt ben escrita Memoria, relatant detalladament tots els treballs portats a cap des del moment en que va sorgir l'idea de la celebració de aquest Congrés fins al moment actual en que per la perseverancia i entusiasme dels organitzadors, ha arribat a ésser un fet la celebració del mateix. En aquesta Memoria, el Dr. Clotet, fa una difusió tota els homes de ciencia de la terra catalana per a que amb ella contribuïssin a l'enaltiment i dignificació de Catalunya. Digué que's metges especialment estan orgullosos de poder celebrar-se com aquests en que's rendeix un tribut d'administració a la llengua patria i procuren fer-li ocupar un envejable lloc en el món científic actual. Ells més que ningú tenen el compromís de contribuir en aquest resorgiment científic de Catalunya, comptant com a l'historia de la medicina catalana amb noms tant il·lustres i de regoneguda fama com Orlila, Gimbernau, Letamendi, Robert, etc.

Moltes altres consideracions enclou l'important Memoria del Dr. Clotet, tots ells inspirades en un amor entusiasta a Catalunya i a la ciencia patria.

Per la seva llarga extensió no ens és possible publicar més que aquest petit extracte que únicament dona una lleugera idea de la mateixa. A l'acabar la seva lectura, el públic va premiar el treball del Dr. Clotet, amb una espontània i llarga ovació.

Notes varies

Moltes altres consideracions enclou l'important Memoria del Dr. Clotet, tots ells inspirades en un amor entusiasta a Catalunya i a la ciencia patria.

Per la seva llarga extensió no ens és possible publicar més que aquest petit extracte que únicament dona una lleugera idea de la mateixa. A l'acabar la seva lectura, el públic va premiar el treball del Dr. Clotet, amb una espontània i llarga ovació.

Notes varies

Moltes altres consideracions enclou l'important Memoria del Dr. Clotet, tots ells inspirades en un amor entusiasta a Catalunya i a la ciencia patria.

Per la seva llarga extensió no ens és possible publicar més que aquest petit extracte que únicament dona una lleugera idea de la mateixa. A l'acabar la seva lectura, el públic va premiar el treball del Dr. Clotet, amb una espontània i llarga ovació.

Notes varies

Moltes altres consideracions enclou l'important Memoria del Dr. Clotet, tots ells inspirades en un amor entusiasta a Catalunya i a la ciencia patria.

Per la seva llarga extensió no ens és possible publicar més que aquest petit extracte que únicament dona una lleugera idea de la mateixa. A l'acabar la seva lectura, el públic va premiar el treball del Dr. Clotet, amb una espontània i llarga ovació.

Notes varies

Moltes altres consideracions enclou l'important Memoria del Dr. Clotet, tots ells inspirades en un amor entusiasta a Catalunya i a la ciencia patria.

Per la seva llarga extensió no ens és possible publicar més que aquest petit extracte que únicament dona una lleugera idea de la mateixa. A l'acabar la seva lectura, el públic va premiar el treball del Dr. Clotet, amb una espontània i llarga ovació.

Notes varies

Moltes altres consideracions enclou l'important Memoria del Dr. Clotet, tots ells inspirades en un amor entusiasta a Catalunya i a la ciencia patria.

Per la seva llarga extensió no ens és possible publicar més que aquest petit extracte que únicament dona una lleugera idea de la mateixa. A l'acabar la seva lectura, el públic va premiar el treball del Dr. Clotet, amb una espontània i llarga ovació.

Notes varies

Moltes altres consideracions enclou l'important Memoria del Dr. Clotet, tots ells inspirades en un amor entusiasta a Catalunya i a la ciencia patria.

Per la seva llarga extensió no ens és possible publicar més que aquest petit extracte que únicament dona una lleugera idea de la mateixa. A l'acabar la seva lectura, el públic va premiar el treball del Dr. Clotet, amb una espontània i llarga ovació.

Notes varies

Moltes altres consideracions enclou l'important Memoria del Dr. Clotet, tots ells inspirades en un amor entusiasta a Catalunya i a la ciencia patria.

Per la seva llarga extensió no ens és possible publicar més que aquest petit extracte que únicament dona una lleugera idea de la mateixa. A l'acabar la seva lectura, el públic va premiar el treball del Dr. Clotet, amb una espontània i llarga ovació.

Notes varies

Moltes altres consideracions enclou l'important Memoria del Dr. Clotet, tots ells inspirades en un amor entusiasta a Catalunya i a la ciencia patria.

Per la seva llarga extensió no ens és possible publicar més que aquest petit extracte que únicament dona una lleugera idea de la mateixa. A l'acabar la seva lectura, el públic va premiar el treball del Dr. Clotet, amb una espontània i llarga ovació.

Notes varies

Moltes altres consideracions enclou l'important Memoria del Dr. Clotet, tots ells inspirades en un amor entusiasta a Catalunya i a la ciencia patria.

Per la seva llarga extensió no ens és possible publicar més que aquest petit extracte que únicament dona una lleugera idea de la mateixa. A l'acabar la seva lectura, el públic va premiar el treball del Dr. Clotet, amb una espontània i llarga ovació.

rioritzar son pensament i donar a conèixer sos treballs, perquè en el sentit més sublim de la cosa, i l'acta que s'aconseguia no frueixen de les bel·leses que ell troba en sos estudis.

I al fet-ho per electació propia i dels altres, exterioritza lo més íntim de llun personalitat, part d'aquella personalitat mateixa que ha anat formant-se en l'home de ciencia i ho fa amb aquella serenitat i senzillesa que deu haver-hi en tota cosa natural i espontània: és com si exhalés de sa persona una flaire individual, com si, i bé podem dir-ho entre bibles, dongués la secreció de la seva intel·ligència.

L'instrument de que disposa l'home en llurs funcions de relació, dintre del món científic, està format en gran part per la parla, fonètica o gràfica: doncs aquesta funció que descompenya'l llenguatge solt té aquella espontaneïtat, aquella senzillesa, aquella flaire, aquella qualitat propia de secreció intel·lectual; quan s'usa la llengua mare, la personal, la propia.

Certament, que per a fer ciencia veritat, que tingui'l sigell de cosa personal i la modalitat espiritual de cada individu, deu emprar-se aquella llengua que més sigui l'exteriorització fidel d'aquell treball científic, que dins del laboratori individual es realitza per la mancomunada acció de totes les aptituds intel·lectuals i físiques amb que està adornada cada persona. I aleshores lo permet la llengua propia, aquella que és tant immanent i intrínseca de l'individu, que constitueix un de sos caràcters distintius i peculiars. El català naturalment parla català, perquè és el seu distintiu, la seva característica i el cap més: com la taronja té'l color de taronja també ben propi i peculiar, i no cap altre.

Mireu la taula d'Europa respecte les llengües vives i veureu que encara que amb molta parifomia, el ceptre de la hegemonia canvia de mà i aquells alemanys que fa pocs segles venien pensionats a Córdoba i Salamanca, aprenent i estudiant en una llengua adoptiva, amb temps i paciencia i fent servir com instrument de treball la parla tedesca i no l'adoptiva, han lograt amb un parell o tres de segles imposar la llengua llur com de les més necessaries a l'universalització; actualment veiem als francesos esforçar-se per a sostenir a sa llengua el caràcter mundial que sembla comença a bambolear; mireu com els anglesos, convençuts de que les propietats individuals són l'origen de la força, de la riquesa i del domini, han tingut la virtut i podueria de conrear sa llengua i, conservant-la de contagis forasters, logrant que en la present civilització occidental se disputi la supremacia l'anglès, l'alemany i el francès.

Tot això ens ensenya prou clar que qui renuncia a la llengua propia escappa a sa personalitat trent-i-o desfigurant un de sos atributs: qui no conrea la personalitat perd força i qui perd força és vençut i acaba per desaparèixer.

«Jo crec que la paraula és la cosa més meravellosa d'aquest món, perquè en ella s'abraça i es confonen tota la meravellosa corporal i tota la meravellosa espiritual de la nostra naturalesa», diu el nostre Maragall; i pensar que's catalans ringuerem casí abandonada nostra llengua propia, que casi deixàrem d'idiòlatriar da cosa més meravellosa d'aquest món.

Tant poc la conreàvem, que ja casí no servia com a eina de treball; però els lliberts, els poetes, els artistes i els historiadors, que encara més que's homes de ciencia necessiten d'aquesta eina meravellosa per al culte a ses divinitats i a l'elaboració de llurs productes intel·lectuals, comencaren a rependre-la i a mostrar-la tal com és i havia sigut uns segles ençà: un instrument de treball hermós, dòcil, complacent, incansable per al català, moltíssim superior al cap altra llengua ni viva ni morta; és el català per als catalans aquella llengua que més s'hi confonen da meravellosa corporal i la meravellosa espiritual de nostra naturalesa.

Al renaxement literari, artístic i històric de la llengua catalana, fill dels impuls que's homes de la nostra terra han donat a les seves especialitats, tenia que venir forçosament el renaxement científic en totes llurs branques i els qui a la ciencia dediquen gran part de les nostres energies, haviem de trobar a mancar aqueixa eina de treball que és la llengua propia.

Era precis que un estol de joves enbaumatats i nodrits de tres grans virtuts, l'amor, la generositat i la laboriositat, fessin un va-tot i demanessin la beligerancia de la nostra llengua en el comerç científic: amor que's fes sentir per a sa llengua nadia, tinguda casí a condició, aquella veneració que mereix tot lo que és excel·lent, que és fill de la naturalesa i que forma part de la propia persona; generositat per a renunciar de moment a les ventajetes que pugui tenir una llengua adoptiva que com a medi de difusió fa conèixer més depressa el treball individual, donant així una satisfacció a l'amor propi i una remuneració immediata a l'esforç personal; laboriositat tant viva, tant febrora, tant intensa, que han sentit la necessitat urgent de posseir un instrument propi d'elaboració tant necessari com el llenguatge.

Lo que naix infantat per tant preclares virtuts, no pot ésser mai una cosa borda ni xorca, sinó que fatalment ha de tenir virtut i potència per a créixer i desenvolupar-se. Avui fem el baseig científic

Els enterra-morts

Baixes de la campanya d'enguany al Marroc, segons els informes oficials (1)

	Total de baixes	Morts	Ferits	Desapareguts
Primeres agresions	20	13	8	•
Atac a la posició del Oudja i combats subsegüent	20	8	12	•
Atac al «fondado» de Tetuán	11	•	•	11
Primeres combats de Lauzén	103	31	72	•
Atac al canoner «General Concha»	41 (2)	15	19	10
Combats d'Alcázar i T'zenin	16	3	14	•
Idem del dia 15 a Lauzén i Tejuello	97	30	77	•
Idem del pont de Bucoja	40 (3)	•	•	•
Idem del dia 18 a T'zenin	3	3	•	•
Idem del dia 20 a Angueta	26	8	18	•
Total	377			

(1) Dies de Cueta escriuen a «El Socialista» que per saber les baixes veritables s'ha de multiplicar per 3 les baixes oficials.

(2) Hi ha 8 ferits que són alhora presoners.

(3) Els telegrams oficials estan tant confusos que no's pot especificar el nombre de morts i el de ferits.

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

Dilluns 30 de juny i dies següents
EXPOSICIO ESPECIAL
i venda d' articles per a
Camp, Viatge i Banys

Preus excepcionals en Trajos de bany per a senyora cavaller i nens, Tovallols, Llançols, Barnussos, Savons, Esponges, Colonies, Capses polvos, Banyeres, Dutxes

Guardapols, Trajos dril per a cavaller i nens, Calçat per a camp, Mundus. Maletes, Cistells, Sacs de mà, Binocles campanya, Plumes font, Mobles, Quadros, Làmpares, Estors, Cortinatges, Tapets, Hules, Labors, Matalassos clin, Bruses, Bates, Refajos, Faldilles, Vestits nena, Roba blanca, Gotilles, Genre de punt, Davantals, Capells per a senyora, Gorrës automobil, etc.

Nombroses ocasions

Telegraf públic en el saló de lectura (segon pis)

CASA MARTI
REGALS: Joleria, Plateria, Rellogeria
Objectes d'art, Miquines fotogràfiques, porcelanes, mobles, etc., a preus sens competència i de veritable ocasió. Estalvia temps i diner tota persona que fa operacions en la mateixa. - Única a Barce. St. Pau 28

Tota la premsa s'ocupa de la pròxima arribada de la gran actriu catalana Margarida Xirgu. Segons sembla, l'actriu quedarà coberta tant bon punt començarà la gran actuació per a l'obra, puix hi ha gran expectació per a veure-la en la gran tragèdia.

El Centre Català enviarà una comissió als Andes per a rebre-la, i es faran grans festes en honor d'ella.

La revista catalana «Germanors» que's publica en aquesta capital prepara una sèrie de funcions cinematogràfiques amb el títol de «Germanors», puix d'aquí podrà ocórrer de conèixer les belleses de la nostra patria, aquí on ni per casualitat no es presenta cap vista de casa nostra.

Un dels editors de «Germanors» Francesc Camps i Emili Macià.

Es amb molt interès que s'està esperant l'arribada de la comissió que envia la Casa d'Amèrica de Barcelona a aquest país. Entre molts festes que se li dedicaran hi figura una visita a l'«Eduard» (l'edició) del conegut hisendat don Carlos Gual i Molina (4 hores de tren de Sant Joan).

Es en Grau el més intel·lectual dels catalans d'aquestes terres. Fervent nacionalista, ha ocupat varies vegades el càrrec de secretari del Centre Català essent un defensor de nostres idees sempre que ha tingut ocasió, tal com l'afar de la Bandera en Setembre de 1907, junt amb Francesc Gomà que avui es troba a Barcelona.

El núm. 1, que feu la volta en 10 dies, seguit del núm. 7 que la feu en 13 m. 42 s.

En Durán, el tant estimat pel nostre públic, passà quant, durant tota la cursa, sostingué un estrany magnífic.

El núm. 19 i 13, també favorits del nostre públic, cobriren la primera en 13 m. 16 s. i 44 s. respectivament.

Al segona volta en Bamola sofria una punxa que li fa perdre un bonic temps. En les voltes successives, la lluita va creixent car la competència entre l'anglès Leock, els catalans i bilbaïns, se lliura a una dura competència.

En Barriquet va perdre terreny i guanyant-ne molt en Leock.

Durán a no succeir cap contratemps sembla classificar-se segon. En Bamola i Sarrigueta se disputen el tercer lloc, encara que el menor incident pot fer variar molt els càlculs del públic.

En Leock quedà vencedor portant una volta i mitja de ventajosa als seus contrincants.

Cobri el 207 k. 800 m. de què's componia la cursa en 3 h. 15 m., o sigui a raó d'uns 66 kilòmetres per hora.

Felicitem al vencedor, lo mateix que als representants de la marca «Triumph» pel nou triomf que ha obtingut aquesta famosa marca.

La marca Douglas feu també un paper ben feliç, lo mateix que la Singer que demostrà novament les seves excel·lents qualitats.

La manca d'espai no'n permet avui, estendre's tot lo que voldríem. Ho farem el vinent dijous.

GARBUDOR

FRANCESC GODO

(1) Al·legant que era una festa neta i esvaint el català.

Notes de Sport

Football

Ahí els primers de l'Espanya i de l'Universitat, jugaren en el camp del «Torneo», el primer partit eliminatori de la Copa reglada per aquella important entitat.

El match fou empenyadíssim, logrant l'Espanya emportar-se la victòria per 1 a 0 després de molts esforços.

El partit vencedor se presentà molt ben jugat, i lo que fa encara més lloable i triomf de l'Espanya.

En la Plana de dijous donarem una extensa informació d'aquest partit.

Després de sorollosos debats l'Unió l'Entitat Belgues d'Esports Atlètics, ha acordat que ls Clubs o jugadors que vulguin, podran considerar-se oficialment, professionals.

Bèlgica, és la primera nació del Continent que accepta el professionalisme.

Motociclisme

Organitzada pel Moto-Club de la nostra ciutat, ahí sobre circuit Vilasar-Matagorda-Argetona i Vilasar, es porregué el Campionat d'Espanya.

L'interès d'aquesta prova havia despertat entre els nostres sportsmen, gran interès que augmentà al saber-se que en ella hi pendrien part corredors de la valda del Leock, Durán, Borrás i que's reputats corredors bilbaïns Arana i Sarrigueta, venien també a disputar la victòria als catalans.

Ahí heu que'l nombre d'espectadors fou molt crescut de lo que esperaven els organitzadors, que en materia de propaganda han demostrat no saber-ne molt.

No succeí així en l'organització de la cursa, intabable; naturalment que en certs moments, malgrat els esforços per a evitar-ho, el públic invadia la carretera per a presenciar el pas dels corredors; afortunadament no hi hagué que lamentar cap accident.

LA CURSA

Després de concedits els corresponents chaucaps, se donà la sortida als corredors per l'ordre següent:

1. Barriquet sobre Singer
2. Gómez sobre Aleyon
3. Les 8 i 4 minuts:
4. Escoda sobre Moto-Rève
5. Les 8 i 6 minuts:
6. Martínez sobre Bouglais
7. Durán sobre Sound
8. Teixidor sobre Bouglais
9. Bamola sobre Moto-scoche
10. Borrás sobre Hut-Sond
11. Arana sobre Bouglais
12. Les 8 i 26 minuts:
13. Juanós sobre Aleyon
14. A. X. sobre Hut-Sond
15. P. de Messas sobre Moto-Rève
16. Leock sobre Triumph
17. Picasso sobre N. S. U.
18. J. Moia sobre N. S. U.
19. S. Compie sobre B. S. A.
20. E. Fabregat sobre Montpé
21. Sarrigueta sobre Triumph
22. Els números 16 i 20 no prengueren la partida.

Ben prompte en Leock, Barriquet, Durán, Bamola, Arana i Sarrigueta fa feren han tingut lloc en l'Escala Normal, i han sobrepassat, els vice-president i secretari de l'Escala Normal, senyors Joaquim Pou Godoni i Ramon Serra Mas.

Aquesta nit, de nou i dotze, la Banda del regiment de Vergam, executà el Paral·lel, cantant al carrer de Sant Pau, el següent programa:

«Ostenero», pas doble, J. Pérez.
«Lluïsa», ouvertur, Audibert.
«Suenen els cançons», tant a original, Vilanova.
«Moros y cristianos», mossie, Serrano.
«La gran Salina», maquina de concert, Pérez.
«Triunfo y gratitud», pas doble, Casas.

La comissió de festes de la Plana den Rús i Taulat, de Gracia, ha organitzat per

El primer en traspasar la meta fou:

al diàlun, revella de Sant Joan, un extraordinari ball d'orquestra, executat per la renomada banda «La Moderna Armònica».

S'adjudicà per sorteg tres magnífiques coques i varis ampollas de Xerez, i la tradicional toia serà subastada i seran obseques les senyoretes amb esplèndids abouques.

La plaça estarà enlluernada per l'electricitat.

—No bébeu ni xarops (extrets) ni horistes (triples) en els kioscs, cafès, bars, etc., sense la presentació de l'ampolla per què resulta moltes vegades no ésser la llegítima de FRANCISCO FORTUNY.

Aquesta nit l'Ateneu Pi i Margall de Barcelona, celebrà un gran ball en celebració de la revella de Sant Joan, que, com to's els anys, promet revestir molta importància.

Seguint la tradicional costum, les clàssiques coques seran venudes per simpàtiques i elegants senyoretes.

Queden invidades totes les entitats pertencents a l'U. F. N. R.

Combinant la serie de conferencies que sobre Art Decoratiu ha organitzat l'Ateneu Enciclopèdic Popular, don Josep Font i Gar-

ma, donà en el Museu de Reproduccions del Part, el diàlun 24, a les onze del matí, descomentant el tema: «Las repotes antigues».

Tots quants desitjats assistir a dia venerencés deuria reunir-se a les 11 en punt del matí, en els ports del vestí Museu.

La conferència amb projeccions que sobre Salz es donarà en aquest Ateneu tindrà lloc el dijous, dia 25, a les nou de la tarda.

—La Japonesa Cortines de bambú fí intranspirable. Arbau, 36.

Es prepa a tots els que constituïxen la comissió i subcomissió Pro-ambveions que assistiran a la reunió que tindrà lloc demà dimarts, a les nou i mitja de la vella a l'«Hoste de l'Ateneu Integral, Sant Pau, 83, per a tractar d'un assumpte que interessa a la dignitat de tots.

El pròxim dimecres, dia 25 del corrent, a les sis de la tarda es celebrà Junta general extraordinària en el domicili patrimonial de Mes- Pinillos, situat al carrer Mendizábal, 21, pral, per a donar compte la comissió patronal de les gestions prop de l'element obrer de dit ran i resoldre sobre elles.

Queden convidats tots els patrons de Barcelona tant els associats com els que no ho son.

Madrid 22, de 12 matí a 9 nit

En Maura

El senyor Maura s'acompanya de la seva família, ha sortit en direcció a Solomano (Santander), en automòbil.

Balanc del Banc

Han augmentat d'or, 827,814 pessetes; la plaça, 1.207,211.

Han disminuit: els bitllets, 8.993,400 pessetes; els comptes corrents, 3.505,543; l'«Eduard» del Tresor, figurant en l'actiu, 13 milions 145,769.

Qüestions geogràfiques

A primers de juliol sortirà cap al Marroc una expedició organitzada per la Societat Geogràfica, per a continuar els treballs del mapa.

També's preparen estudis oceanogràfics en el mar Mediterrani per a cooperar a la obra de la conferència internacional que's reunirà amb el fi d'ampliar els coneixements sobre dits mars.

Concessió

El president del Congrés ha concedit una col·lecció completa del «Diario de Sesiones» al General Echevarría de Barcelona, que presideix el senyor Sagier.

Gestions don Bertrand i Serra

Acordats als desitjos del diputat per Puigcerdà don Eusebi Bertrand, el director general de Correus ha creat una conducció en carretge de Ripoll a Gombrèn.

Sobre un miting

El senyor Alba, al rebre aquesta matutada els periodistes, ha dit que a Barcelona s'ha celebrat un miting contra la política del Govern a l'Àfrica, en el qual se han pronunciat discursos de tons violents, per lo qual hi intervingué fiscal.

També ha dit que a Xerez s'han declarat en vaga's obrers del camp.

S'adonen previsions, per a evitar que s'afalci l'ordre.

L'obertura de Cortes

L'«Heraldo» publica l'opinió don González Besada, Alende Salazar i Montero Rios sobre l'obertura de Cortes i la situació política.

El senyor Besada, com que entén que és als que's de part als que competeix donar opinió sobre aquestes coses, se limita a assegurar les declaracions del senyor Maura.

El senyor Alende Salazar també es limita a assegurar les manifestacions del senyor Maura.

El senyor Montero Rios diu: Fins al present crec que qui ha punxat l'etiqueta com mingi la situació actual ha sigut el senyor Maura en intervenció que publicà. Jo considero, llavors, que les Cortes no s'obren; si no ho estan perquè no ho poden estar, em sembla més llastimosa encara.

La realitat és aquesta i la forma d'expressar-la no's pot limitar.

Mostrà desitjos de conèixer les manifestacions del senyor Garcia Prieto, i una vegada que les hagué llegides va afegir: «Res podrà alegrar an'elles que les plèies i menys que les modificades en lo mes mirant».

Estic en absolut conforme amb quant en elles es diu i amb la forma d'expressió emprada, de manera que per a exposar la meua opinió sobre l'obertura de Cortes no faré sinó reproduir-les exactament.

El «Diario Universal» que les declaracions del senyor Garcia Prieto, que va publicar el «Heraldo», són interessants perquè l'«Heraldo» del Consell, com no podia menys de succeir, afirma la bona doctrina constitucional, reconeixent que als governs responsables s'ha de respectar en tot moment el seu dret sobre l'obertura de Cortes.

Aquesta afirmació semblaria a alguns incongruent, sinó antitètica, amb el manifest que s'anuncia, però pot ser no ho sigui tant. Després d'aquesta afirmació rodona i categòrica, el manifest no pot tenir altre sentit que'l bon desig que sentim els espanyols de que'l Parlament pugui funcionar dilluminat.

El senyor Garcia Prieto, dirigint-se indubitablement als seus amics, manifesta'l seu desig de que les Cortes estiguin obertes per a que treguin la llei de jurisdiccions, de la que sempre fou enemic, i resolde sobre les Mancomunitats, de que sempre fou partidari.

Es un record, o millor dit, son dos records molt oportuns, i és llistina que els amics del senyor Garcia Prieto, per pobils seus drets s'hagin posat enfront de son que, directament, en lo que a Mancomunitats es refereix, i indirectament en lo que's refereix a les Jurisdiccions.

Tot lo qual demostra que'l senyor Garcia Prieto té molt clar concepte del seu deure i dels seus compromisos, que algun dels seus amics, amb tot, pot oblidar.

Càrrecs importants

Segons el president del Consell, fins d'ara d'un parell de dies no's faran els nomenaments dels directors generals de Propietats i de lo Contencios.

Els candidats més probables son els senyors Benítez de Lugo, don Comar Solsona, i el senyor Royo Villanova.

Parla la minoria

El jaio Montero Rios sobre la nova situació respecte del govern i del projecte de Mancomunitats, ha fet les següents manifestacions:

No és cert que, com diu «La Epoca», jo hagi viscut en equívocs de cap classe des de que's presentà el projecte de Mancomunitats fins a la primera votació en el Senat.

Ben clara ha sigut la meua actitud en contra del projecte des del moment en que fou presentat pel senyor Garcia Prieto.

Potser els meus enemics podrien pensar-me que no volig pendre la resolució al presentat-se'l projecte en el Senat, ont jo podia

combatre'l, perquè en el Congrés no era de meua incumbència fer-ho.

Certament que volig pugor oposar-me a que es llogés a examina que passés a les votacions, però allavors se m'hauria acusat de crear, d'anticipar millor dit, un conflicte al govern, no pel projecte, sinó pel govern mateix i volig preferir donar una mostra més de tolerancia a fi de que'l govern pogués modificar el projecte, admetent les esmenes que volig proposar i que no foren accepiades.

Després he conservat la meua actitud de sempre, clara i concreta contra'l projecte.

Al comte de Romanones, que fins a darrera hora no paria d'arribar a cap votació, sinó de lectura i discussió, perquè totes compromís amb els catalans; el comte de Romanones, repetit, volig fer present sempre mon propòsit i la meua actitud i en la qual considero-me en una situació política, a fi de que pogués votar contra'l projecte, sense que per això tingués que abandonar la presidència del Senat.

Però això quan arribà'l moment de la votació, volig abandonar la presidència per a ocupar l'escaó de senador i votar contra el projecte.

Constit, doncs, que no hi ha en la meua condició cap enemiga, i he procurat mantenir la meua actitud tant lo possible fins al govern.

Què havia de fer? Combatre rotundament al govern? Allavors s'hauria dit que ho feia per enveja. Votar amb el govern? Se hauria dit al contrari: que ho feia per conservar mon lloc o per alcançar un altre.

Així, doncs, este tranquil perquè crec haver conservat mon honor.

Ara, agraint a «La Epoca» que ha recordat amb què'm tracta al parlar de la meua intervenció en el tractat de París, des d'ahir lo que ja tinc dit, i és que sols pot parlar com es fa sense tenir present que a París no hi havia res que se'ntir perquè to's s'aveia ja a Washington.

A París, varien anar no a cedir sinó a garantir alguns detalls i portar a últim terme lo acordat en la capital dels Estats Units.

No obstant, així, preguntant als espanyols residents a Cuba si vaig aconseguir ventajats.

A mes, l'indemnització de 250 milions de dollars que demanava'l govern nordamericà, es va convertir en 20 milions de dollars en moneda que els no donaren per la pressió de les illes Filipines.

El Marroc sagnant

Sobre la pèrdua del «Concha»

El combat.—Els moros tenen els canons del vaixell

Han arribat a Madrid don Manuel Quevedo i don Pau Rodríguez Alonso, oficials supervivents del canoner «Concha».

Dintre del barco va encallar a les 875 del matí, resultant ferits alguns soldats espanyols se torren per a descomolir-se.

A la nau va estovar-se la boira i vegeren com alguns moros en boteis s'apropaven a salvar-se les fèrries de salvament.

Un moro va arribar nedant al boteis i després per altre a Alhucemes a avisar lo ocorregut.

Allavors el finet Lazaga amb deu tripulants va anar a Alhucemes en un bote.

Tres hores va estar tot tranquil, descoment-se la tripulació als treballs de salvament. Després notaren alguna agnació en els moros de la platja i els mariners ocuparen els seus llocs de salvament de combat.

Allavors va sonar una desfilança i després altra i continuà el foc en la forma coneguda.

A bardo va parar un moment el foc per atendre a la cura dels ferits i els moros cessaren també.

La nau estava baltant i el barco quedava en plena platja.

Relaten en termes ja coneguts, com s'acostaren els moros al barco i se trabà el combat cos a cos.

A les cinc de la tarda aparegué el dia.

No hi havia a bordo carn fresca i el comandant Castaños, malgrat havent caput a «Concha», ordenà el canotisme que saltés a terra i comprés un molla. Paria a bardo hi va semblar al caput que li havien fet pagar molt car i el ten tornat al venedor.

Entre tines i altres coses, quan el barco, proveïda la cuina, deixà la roda d'Alhucemas havien transcorregut dues hores i això potser va contribuir a la pèrdua del barco, car la boira no's va aixecar fins passades les 430 de la matutada.

El rescat dels presoners que han quedat entre els boteis costarà algun treball. Els moros es mostren molt intransigents. Primerament demanaven 50.000 duros i ara se han plantat a la meitat.

No és rigorosament exacte que tots els presoners escapin junts.

Segons va referir a Alhucemes un dels habilitats que portaren allí certes dels presoners va dir que l'oficial Ramon Izquierdo i el mariner Juan Mares, havien intentat escapar, impedint-los els seus guardies. Aleshores, que estabats i a penes menges, però els moros els tracten bé.

El moro Queda que té a casa seva vuit dels espanyols presoners, diu que encara que estiguin ben cuidats necessiten d'atenció i facilitats, car hi ha alguns ferits, especialment en Ramon Izquierdo, que necessita dels cuidados de la ciència.

El metge primer de Sanitat Militar don Antoni Muñoz, que presta servei a Alhucemes, s'ha ofert a marxar al camp per atendre als presoners.

Com dicabam, aquest succeís ha envoltat molt als habilitats.

Una confidència rebuda per les autoritats d'Alhucemes afirmava que els indígenes celebraren d'esdeguia una junta acordant enviar gent al Keer, en vista de lo qual el comandant general Jordana adoptà les precaucions necessàries, disposant passeigs militars.

La venjança del Raisul

Una carta de Tànger diu que la causa de la guerra és per no compliment de promeses que s'havien fet al Raisul de que exerciria un alt càrrec en la zona d'influència espanyola.

Per a venjar-se de l'incumpliment d'aquesta promesa, brisant-se en paraules pronunciades amb un absolut desconeixement del problema per les autoritats espanyoles al Marroc, ha propalat el Raisul l'especte de que l'objectiu principal de les operacions espanyoles era la presa de Lanxanen, veritable Mecca dels habilitats del Rà i per quin lloc senten sempre un religiós respecte.

Segurs de que la notícia era certa per prevenir del Raisul, no han dubtat en declarar-se contra Espanya i en produir els successos descomolats en nostra zona de influència.

La Correspondencia Militar

La «Correspondencia Militar» diu que si no s'obren les Cortes, deu nomenar-se una comissió de senadors i diputats pertanyents a totes les fraccions de les Cambres que examini les causes que han originat aquesta nova campanya d'Àfrica, si pot o no evitar-se i si's preparen bé o malament els elements militars per a fer-la.

Segurs que'l país sapiga per mitjàs que no siguin notis oficiosos, per què's va a la guerra, com se va a la guerra i què's fa a la guerra.

Entrada d'un Bajà

L'alt comissari telegràfic de Tetuán que ha fet la seva entrada en dita ciutat El-Ermià, que va de Bajà, essent rebut amb la solennitat de costum i esperant-lo els representants de les kàbiles de Jolot i Irji.

Creu commemorativa

Vic, 22, a les 9. — Avui s'ha inaugurat una creu en el cim del Montseny, a Collformit, en commemoració de les víctimes fets pels carlins en les darreres guerres.

Hi han assistit vint 600 persones i les autoritats civil i militar.

Reus

La petició màxima de la jornada de nou hores de treball, feta pels oficials serradors mecànics, ha sigut atesa individualment per alguns patrons, creient-se que ho serà per tots dintre de pocs dies.

Continuà paralitzada la fàbrica de sedes dels senyors Vilanova i Antich, en la que la alguns dies abandonaren repentinament el treball totes les obreres per a fer causa comú amb una d'elles que havia sigut despedida.

Terrassa

Aquesta setmana començaran amb gran activitat els treballs d'urbanització de la Rambla d'Egara, procedint al replanament d'arbres, construcció de banes i aceres, seguint una vegada urbanitzat un punt molt agradable durant l'estiu.

Olot

A l'objecte de donar les disposicions necessàries per a l'instal·lació de la nova Central Telefònica que deu construir-se amb motiu de la línia d'unió que molt aviat s'atindrà, és esperat a aquesta ciutat el director general de la Companyia Peninsular de Telèfons.

Informació de l'estranger

Les terribles sufragetes

París. — Birmingham. — S'ha descobert a Yardley-Hall una temptativa de les sufragetes de destruir, amb l'ausili d'una mina carregada de pólvora, el mur de contenció del canal.

Si l'alentat hagués reïxit, l'aigua hauria inundat la plana, ocasionant un desastre.

Venda d'un Goya

París. — És diu que en Denemés va comprar, per mediació d'una casa de París que venia una col·lecció d'una personalitat parisenca, el primer de juny de 1911, el quadre don Goya titulat «Gigantillas».

Lo del Marroc a França

París. — Dia un periòdic que França, Alemanya i Espanya han arribat a l'acord de nomenar per cada una d'elles un juriconsult, quins examinaran junts un projecte de reglament mitser per al Marroc, amb el fi de posar definitivament d'acord els interessos de tots en tant intrínsec assumpte.

La premsa de París comença amb extensió tot lo dit ahir en la Cambra dels diputats sobre la qüestió marroquina, reneixent en general que'l ministre Pichon contestà amb la deguda franquesa a Jaurès, sense dissimular res i afirmant que'l govern, i amb el govern el Resident Lyautey, està resolt a proseguir al Marroc, no una guerra col·loidal, sinó una veritable conquesta pacífica del país.

Baudin, el ministre de Marina, publica avui en «Le Matin» un llarg article contestant a altre article de Pierre Loti, a qui diu que ha comès varis inexactituds, com la de afirmar que el havia promès alguna vegada no suprimir la prefectura marítima de Rochel.

Supervivents del «Concha» continuen a Melilla un fet que no ha recullit la premsa de Madrid i que no tper ser petit, deixem de fer importància.

El darrer es trobava fondejat a Alhucemas, quan a les vuit de la nit va rebre ordre de salpar cap a Alhucemes sense pèrdua de temps.

La Albia i els successos de Barcelona

El senyor Alba, parlant avui dels successos de Barcelona ha dit que la premsa ha exagerat quicunq a l'«Explicar»-los.

He dit que'l governador ha començat llavors les coses i que ell assumia en absolut la responsabilitat.

Ha elogiat encara més al senyor Sánchez Arido, que malgrat la situació en què's trobava ha començat el seu deure fins al darrer moment, després d'haver realitzat una labor brillant que l'honra sobrament.

Ha afegit que ha rebut un telegrama de l'Emilia Iglesias, en tons molt descomposats, al qual havia contestat que seria preferible que les gales d'ingeni oratori les hagués empleat en reanimar l'exercici de la ciutadania, principal essència de la democràcia, i en el compliment de la llei.

Governadors

Han sigut nomenats governadors de Granada, Pere Victoria; de Avila, Rafael Mesa; de Múrcia, Antoni González López; de Toledo, María Vaya Inclán; de Balears, Dionís Alonso Martínez; de Guadalupe, Luis Sonquels; de Zamora, Gregori Bernabé Pedraza.

ESPECTACLES

Teatre Novitats

Companya còmica-dramàtica del Teatre de la Comedia de Madrid. Avui dilluns a un quart de deu, se d'abonament La xistosa comedia en tres actes de gran èxit.

La divina Providencia
Demà dimarts dues grans funcions. Tarde a les 4. La graciosa comedia en tres actes, dels germans Quintero «Las de Cádiz». Nit a dos quarts de deu. Grandiosa estrena de la comedia en tres actes del autor argentí don Enric García Velloso.

Fruta picada
amb assistència del seu autor. Se despatxa en Comptaduria.

Teatre Còmic

Avui dilluns revetlla clàssica de Sant Joan. A les 10. Funció monstre. 5 actes. Primer «El nuevo testamento». Segon «La cancionera». Tercer Triomf de la companyia «Juegos malabares». per Lluís Rodríguez. Quart Exít grandios «S. M. d. Capón». gran «rumba» per Julia Gómez i Mercè Gay. Quint Exít immens «Enseñanza libre». triomf de Lluís Rodríguez, Julia Gómez i Mercè Gay. Demà diada de Sant Joan tarde funcions a les 3. 4 i 6. Nit a un quart de deu. Aquesta setmana estrena «El bueno de Guzmán», que ha sigut un èxit colossal en el teatre Còmic de Madrid. Aviat «La última Mascota».

Gran Teatre Espanyol

Èxit de la companyia PALMA REIG. Avui a les nou, colossal programa de revetlla. La preciosa comedia en quatre actes de Sardou.

La corte de Napoleón

La comedia en dos actes
Las cacatúas
Demà tarde: «La corte de Napoleón». Nit «La dama de las camelias».

Saturn Parc

Hermós centre de sports, amb infinitat d'atraccions, les més notables fins avui conegudes.

Witching Waves. Els Urals
Deports de moda d'èxit indiscutible.

Tanagra
nou espectacle teatral, ont actua l'ovacionadíssima BIANCA NOVELLI i altres. Teatre-cine. La millor atracció que s'coneix. Exít mai vist de

Lluís Mariscal
Endevinadora sens precedents, prodigi inexplicable, admiració de la ciencia. Tot assistent al teatre podrà conèixer els secrets més inexplicables preguntant-los a Lluís Mariscal. Avui dilluns festival per a celebrar la típica i sempre alegre

Revetlla de Sant Joan
Desllumenadora il·luminació, decorat tot el Parc artísticament a la veneciana. Obert tota la nit.

Banda d'Alcántara tarde i nit.
ENTRADA DE PASSEIG 10 CENTIMS
Nota: Proveu en els dies de revetlla les riques coques que s'vindràn en el kiosc bar del Saturn.

Gran Teatre del Bosc

El més fresc de Barcelona. Companya d'òpera italiana. Empresa artística Carles Mestres. Avui dilluns 23 de juny 1913. Debut dels artistes Albertina Cassari, Giuliano Romagnoli i Gregorio Rebolio, amb l'òpera en 4 actes de mestre Verdi

RIGOLETTO

FRONTO COMTAL

Dos grans partits per a avui a dos quarts de cinc.
ROJOS: Macala, Teodoro.
BLAUS: Olamendi, Goenaga.
Entrada 2 ptes.

TURO PARK

El millor centre d'atracció d'Espanya. Obert tarde i nit. Avui tradicional i popular

Revetlla de Sant Joan
Banda militar, 40 atraccions, Sardanes Surda, Café-restaurant Carbó.

Regal al públic de làmines de la Deuda Perpetua. Interior al 4 per 100 amb cupons primer de juliol.

Una de 500 ptes.
Una de 200 "
Una de 100 "

A cada entrada un número regal fins el 19.099. El sorteig a les dotze en punt del rellotje del Turó Park.

Es vegé una vegada. Altre nit de fortuna. Extraordinari castell de focs artificials. Mil·lers de bengales enlluminaran fantàsticament els jardins.

DETALLS PER CARTELLS
A les nou.
Entrada, 50 centims

Carril de Sarrià i tramvies tota la nit.

Concerts

Gran Edén Concert
Assalt, 12.
Music-Hall, Concert. Restaurant Parísien

ALCAZAR Gran Café Concert. Restaurant de primer ordre. Sarsueles alegres. Continuament Grans Debuts.

ROYAL CONCERT «MUSIO-HALL»
Marqués del Duero, 106, davant Teatre Comtal. Grans Concerts tots els dies tarde i nit, per una important «Companya de Varietés».

Cinematògrafs

SANT PAU, 85 **DIANA CINES** ARIAU, 4 **ROYAL**

Entrada general. 15 centims.
Preferencia. 25 "

Avui dilluns, dia popular de les grans estrenes. Gran aconsegiment cinematogràfic. Espectacle «non plus ultra». Sols per dos únics dies. Avui dilluns i demà dimarts s'projectarà la monumental pel·lícula històrica

Quo Vadis?

Ademés l'important estrena de la grandiosa cinta de 1.100 m. Pasquali

Alta tracció

Demà dimarts gran matinal de 11 a 11 i darrer dia de

Quo Vadis?

i les interessants estrenes «El camino del perdón» i «El secreto del moribundo».

Gran cine saló Doré

Avui dilluns herms programa de pel·lícules i

4 colossals atraccions, 4
Mary del Euro
cançonista.

Miss Valverde
slambrista.

Los Braccos
gossos acróbates.

Dorix Dorix Dorix
cantant i músic cal excentric.
Pròxims debuts.

Butlletí comercial

Mercats estrangers

ESTACIÓ ENOTÈCNICA D'ESpanyA A CETA

Enfermetats criptogràmiques de la vid

«Milió». X Per a evitar l'invasió en un cep, d'aquesta malaltia, serà absolutament precís, abans que s'observin els primers símptomes, és a dir, la presència del bolet que l'ocasiona, tractar els ceps per una preparació cúprica. Aquesta preparació ha de reunir a la vegada que una gran dosis de principi cúpric actiu, el màxim d'adherència i de resistència a les plujes i una noble fluïdesa.

Entre les variats preparats que figuren en el comerç el caldo bordelès azucarado de Perret i els «verdes», són els compostos cúprics, que segons l'opinió dels practics francesos, poden emprar-se amb majors ventajetes com medis preventius dels ceps.

L'efecte pràctic d'aquests tractaments preventius, dependrà principalment de la bona aplicació en les plantes. Per a obtenir un bon resultat convindrà efectuar l'operació amb bastant esmero, cuidant de moure les fulles per ambdues cares amb una pluja fina del líquid cúpric.

Actualment s'estudia i discuteix la necessitat de que aquests caldos cúprics siguin mullants (mouillants) per a que'l seu efecte sigui'l desitjat.

L'aplicació en forma de boira o pluja fina, amb un bon pulveritzador o subatador, creiem serà suficient per a aconseguir un bon tractament.

Les gotes que's formen, es cauen a terra. Els regats exagerats no són útils, ja s'perden, sobre tot si el caldo es poc adherent.

«Oidium» — Per a combatre aquesta malaltia s'emplea'l sofre. Tres tractaments

successius son necessaris; el primer: abans de que la malaltia es presenti; el segon: en plena floració i el tercer: abans de la maduració.

En certs casos pot atribuir-se'l mal resultat d'aquests tractaments per la falta d'adherència del sofre en la planta.

Els polisulfurs alcalins semblen ésser les millors preparacions, heusaquí una bona fórmula:

Sulfat de coure, 1.200 grams. Polisulfurita, 1.200. Carbonat de sosa, 500. Aigua, 100 litres.

PREUS DE PRODUCTES AGRÍCOLES ESPANYOLS I ALIENS EN LES PLASSES DE CETA Y MARSELLA

Olls: els 100 kilograms, Bòrges, de 135 a 140 francs; Aragó, de 145 a 155; Andalusia, de 130 a 135; Tortosa, de 130 a 135.

Altolis: de vi, bon gust, de 140 a 150 francs; hectolítre; de brisa, de 90 a 100; Nord, de 0 a 0; Nord extrafi, de 45 a 50; d'industria, de 0 a 0; cognac, de 0 a 0.

Sucres: de 65 a 67 francs els 100 kilograms; cristallitzats, 58 a 59; en entrepat, de 40 a 45; bords 32 a 33; en brut, blancs, de 31 a 32; de rojos, 25 a 27 francs.

Frutiles: peres, de 0 a 0 francs; préssecs, de 0 a 0; raïm, de 0 a 0; pomes de 0 a 0; albercocs, de 50 a 60; cireres, de 50 a 60; magranes, de 0 a 0 el mil; llimones, de 40 a 60 el mil; taronges, de 50 a 60 francs; mandarines, de 0 a 0; melons, de 0 a 0 dotzena.

Frutiles seques i lliors: ametlles d'Alacant de 0 a 0; de Carriaga, de 0 a 0; de Mallorca, de 250 a 300; amb closca de Tarragona (mollar), de 120 a 125; de Carriaga, de 100 a 110; avellanes de Tarragona, de 165 a 175; ab cloca de 70 a 80; panes de Màlaga, de 9 a 14 francs la caixa de 10 kilos; de Dènia, de 70 a 75 francs els 100; cireres seques, de 150 a 200; figues, de 100 a 120; pinyons, de 180 a 190; cacuets, de 0 a 0; anís de Màlaga, de 85 a 95; comins de 0 a 0; esciola, de 50 a 54.

Ligams (perles i seques): coves, de 14 a 16 francs; alts de 0 a 0; patates, de 0 a 0; noies de 12 a 13; llanifes, de 30 a 40; monjeus, de 25 a 30; pèsols, de 25 a 40; faves, de 0 a 0; tonats, de 35 a 40.

Ceta, 14 de juny de 1913. — El director de l'Estació, Lluís Arimendi.

Imprenta y Estereotipia, Fortuny, 2 ter.

GRANOLINA

DR. E. GINOULHIAC DE MILANO

ACEITE DE RICINO GRANULADO

Purgante universal

Nadie hasta hoy ha podido convertir el aceite de ricino en granulado, y sin embargo el Dr. E. Ginoulhiac, de Milano, lo ha conseguido, preparándolo científicamente puro, sorprendiendo a los señores médicos que lo recetan con satisfacción.

La Granolina está preparada a los gustos siguientes: Menta, Cacao, Anís, Vainilla y Alkermes.

Agente exclusivo: G. Alberto Pizzo. — Claris, 56.
De venta en Barcelona: Segal, Rambla de las Flores, 4; Viuda Alsina, Pasaje del Crédito, 4; Farmacia de la Cruz, Escudillers, 75; Antonio Serra, Pelayo, 6; Vicente Ferrer, Princesa, 11; Dr. Andreu, Farmacia Internacional, Rambla Centro, 17; J. Viladot, J. Uriach y Vidal y Ribas, Cebrian i Comp., Forta Ferrissa, 18.

Gran Empresa Funeraria

Societat Anónima

40

SUCURSALS

AMB

TELÉFON A

BARCELONA

Y POBLES

AGREGATS

LA NEOTAFIA

Central: Rambla Catalunya, núm. 29 - Teléfono 397

Tallers, fábrica y cotxeres: CAMPO SAGRADO, 24 - Teléfono 2.691

ESTUFA DE DESINFECCIÓN PORTÁTIL A DOMICILI, ÚNICA A BARCELONA

PIANOS Y HARMONIUMS de Hogue, desde 8 fins a 15 pessetes al mes Carrer del Bruc, núm. 73, entressol, primera

Gran Diploma de Honor y 10 Medallas

RELOJ ORIÓN

AFIRMACIÓN CRONOMETRICA

VÉNDESE EN LAS RELOJERIAS

MARIN - OPTIC

Gran assortit en gúes y lentes de cristall de roca de primera classe, a 6 pessetes. Lentes d'aigua cristall insuperable. Preus reduïts. Se serveixen amb exactitud i rapidesa els encàrrecs dels senyors metges y oculistes. — Se garantixen els objectes.

ARCS, 3 (JUNT A LA PLASSA NOVA)

CICLOS

SANROMÀ

BALMES 62 - BARCELONA

ENOFOSFORINA SERRA

Tónico - Reconstituyente - Remunerant

Torna la robustesa, Palegría, la vitalitat i totes les forces perdudes, ja sigui per un excés de treball mental o bé per altres causes.

A. Serra, Pelai, 9

El : Poble : Català

Diari Federal Nacionalista Republicà

4 i 6 planes. — Plana de portada cada dijous i literaria i artística cada diumenge

Redacció i Administració: Carrer de Sant Pau, 6, principal - Teléfono 723. — Imprenta: Carrer de Fortuny, 2 ters - Teléfono 2298

PER A ANUNCISI COMUNICATS, VEGINT-SE TARIFES

Anuncis

DE PRIMERA PLANA.	Per ratlla i columna	Pessetes	0'50
DE SEGONA PLANA	" "	"	0'50
DE TERCERA PLANA	" "	"	0'50
DE QUARTA PLANA	" "	"	0'15

Gasetilles

Se publicaran en la «INFORMACIÓ DE BARCELONA», en la 2.ª 3.ª o 4.ª plana indistintament i amb un guió (—) al davant

Per ratlla Pessetes 1'00

NOTES ÚTILS

REMITTITS	" "	Per ratlla
OFICIALS	" "	"
JUDICIALS	" "	"
ESPECTACLES	" "	"

Pessetes

0'65
0'65
0'30
0'30
0'15

Descomptes especials segons el nombre d'insercions